

De overgang van Oud naar Nieuw

We hebben kort na elkaar een dubbele oud en nieuw gehad. De overgang van 2012 naar 2013, werd voorafgegaan door een uniek, veel grotere soort van oud en nieuw. Ik vind het nog steeds zo geweldig dat die Maya's lang geleden op hun eigen spiritueel-wetenschappelijke manier, zonder gebruik te maken van de meetinstrumenten die de astronomen van nu gebruiken, een 26.000 jaar durende cyclus hebben ontdekt. Als ik de woorden van Peter Toonen goed heb begrepen, dan is de aarde na een 13.000 jaar durende verwijdering van het centrum van de melkweg, sinds 21 december 2012 weer naar dat centrum toe aan het bewegen. Voel jij daar ook iets bij? Ik word er heel blij van.

Als de *Way of the World* weer richting oorsprong en essentie gaat, dan kan de mensheid nog steeds wel tegenspartelen. Maar toch zal iedereen die niet uit de bocht wil vliegen, uiteindelijk moeten meebewegen. En meebewegen betekent nu dus dat je ook op zoek gaat naar je eigen essentie, naar de zin van je leven, te beginnen bij wie je zelf nu eigenlijk bent. Jeuj!

Terugblikken op de afgelopen periode...

Deze ommekeer is natuurlijk niet over één nacht ijs gegaan. En om nu de noodzaak van die ommekeer voor de mensheid echt te kunnen begrijpen, wil ik even terugkijken naar wat we de afgelopen jaren hebben doorgemaakt. De maatschappelijke motor ging steeds sneller draaien, waardoor we nog harder moesten gaan hollen in *het rad van onfortuin*. We werkten, *socializeden* en consumeerden ons rot en hielden nog maar weinig tijd over om te leven, te beseffen, stil te staan en te genieten. Velen van ons merkten dat het systeem zich op steeds opdringerigere manier liet gelden en steeds duidelijker exclusief en corrupt bleek te zijn. Er kwamen grote tegenbewegingen op gang, waarvan de wereldwijde Occupy-beweging de bekendste was.

Ook ik schreef in deze periode drie *wakker-word*-artikelen ([2009](#), begin [2010](#) en eind [2011](#)). Want dat we wakker moesten worden uit ons welvaartsroesje op de achterbank en dat we het stuur van ons eigen leven niet langer uit handen konden geven, dat stond als een paal boven water.

Gelukkig zijn er veel mensen op de één of andere manier wakker geworden. Als je eind 2012 nog niet wist dat de meeste banken, wielerploegen en alle vaccinatie-adviseurs van de overheid onbetrouwbaar waren, dan nam niemand je nog serieus. Iedereen wist intussen dat democratie ook in dit land geen volksvertegenwoordiging (meer) is, maar een belangenbehartiging van de kapitaalkrachtigste sponsors. Iedereen bleek ineens veel meer op de hoogte van dit alles, dan ze al die jaren hadden laten merken. En ook de media hebben volgens mij nog nooit zoveel onthullingen van corruptie gepubliceerd als in 2012.

Veel mensen kregen direct of indirect te maken met ingrijpende veranderingen. De economische crisis sloeg om zich heen, de verzorgingsstaat werd verder ontbonden en de subsidiekraan werd voor zoveel (in onze ogen) vanzelfsprekende zaken, dichtgedraaid. Er was weinig tijd meer om te slapen. Leren omgaan met alle veranderingen, werd voor velen een flinke uitdaging. In zekere zin werd de organisatie achter de maatschappij een stuk zichtbaarder. Iedereen weet dat we in een niet-duurzame samenleving zijn opgegroeid en dat we de dingen echt grondig anders moeten gaan organiseren. En net nu de aarde zijn keerpunt heeft bereikt, moeten wij allen met dit besef gaan bepalen hoe wij ons eigen omkeringsproces gaan vormgeven, ieder op zijn eigen manier.

...om het nieuwe echt te begrijpen

Nee, in 2012 was het *wakker worden* al niet meer te stoppen en werd het tijd om aandacht te besteden aan het enige alternatief: *bewust worden van jezelf*. Deze crisis is het einde van een vorm die zijn houdbaarheidsdatum al gepasseerd is. Het is een verversing, verfrissing, een wedergeboorte voor hen die het oude los durven te laten en de zoektocht naar bevrediging en geluk in het uiterlijke durven te staken. Het is nu tijd om te wijzen op het licht dat in iedereen zit en te bevestigen dat dit licht toegankelijk kan worden voor iedereen die dat echt wil.

We weten nu ook dat de tijd gekomen is, waarin meer mensen gaan verlangen naar een stromende relatie met hun hart/ziel. De bewustwording van dat verlangen is toch de eerste stap van een complete koerswijziging richting essentie.

Ik wens iedereen veel moed en vertrouwen op ieders eigen, unieke zelfbewustwordingspad. Je kunt op dat pad wel hulp vragen, zodat je geen enkele stap overslaat, maar alles aangaat en leert om jezelf zonder oordelen te zien (dan zie je namelijk meer). Maar je moet het wel zelf doen, op de manier die past bij jou en bij waar je op dat moment aan toe bent.

En het mooie is dat er op dit gebied geen sprake kan zijn van concurrentie en competitie, want het gaat er tenslotte om, dat je steeds dichterbij jezelf komt. En dat is voor iedereen een unieke uitdaging en tegelijk het meest waardevolle, duurzame en bevredigende wat je kunt doen. En dan kun je vol trots aan anderen zeggen dat je een stap hebt gezet en hoe dichtbij je al bent, dicht bij je angst, je pijn, je verdriet, je niet meer vluchten, je liefde, je weten, enzovoort. Als je zo persoonlijk praat dan bestaat er überhaupt geen competitie meer en ben je veel meer samen, eerlijk en in verbinding met jezelf en met elkaar.

Succes!